

Met hulp van Trump kan Poetin kiezen voor bevriezen van het conflict in plaats van een slopende oorlog

Posted on 18 september 2025 by Arnout Nuijt

We zijn de laatste dagen overstelpt met dreigende berichten uit Oost-Europa. Russische drones verschenen plotseling in het luchtruim van Polen, terwijl een grote Russische militaire oefening plaatsvond in Belarus – aan de grenzen van de NAVO. De laatste keer dat die oefening (Zapad of West) plaatsvond, in 2022, trokken de deelnemende Russen aansluitend Oekraïne binnen, herinnerden diverse media ons.

Andere berichten luidden gelukkig dat die Russische dreiging stevig door de NAVO wordt 'gecounterd', door het neerschieten van enkele van die drones, het verhogen van de paraatheid, het stationeren van tienduizenden troepen langs de grens, de verplaatsing van extra gevechtsvliegtuigen van diverse NAVO-leden naar Polen en het sluiten van de grens van dat land met Belarus.

Drones dwingen NAVO tot betere luchtafweer

De spanning aan de oostflank van de NAVO stijgt dus nog altijd en dat kunnen we enigszins zien als een teken van Russische frustratie. Het land slaagt er maar niet in de Oekraïners op de knieën te krijgen en keer op keer worden de grondaanvallen met grote verliezen afgeslagen. Anderzijds hoort de Russische penetratie van het Poolse luchtruim door de lichte verkenningsdrones mogelijk bij de stijl van Poetins onderhandelingen, zoals Ruslandkenner Mark Galeotti onlangs stelde. De Russische leider zou er mogelijk mee willen uitdrukken dat Europa met escalatie te maken krijgt als het niet akkoord gaat met zijn voorwaarden. Daarnaast diende de drone intrusie vooral om te testen hoe eensgezind de NAVO op dit moment is.

Maar de drones hebben inmiddels, althans voor Poetin, een tegengesteld effect bereikt. De Europese NAVO-landen reageerden behoorlijk doortastend en versterkten hun aanwezigheid in Polen juist stevig en dat in relatief korte tijd! De drones lieten echter wel zien hoe kwetsbaar de NAVO is voor deze wapens. En dat is goed nieuws. Want terwijl de NAVO, met haar hoge graad van paraatheid en geoefendheid en met haar zwaar versterkte troepenmacht in Polen en omstreken, daar tegenover de Russen over een enorme overmacht qua landstrijdkrachten beschikt, laat de luchtafweer tegen kleine goedkope drones nog sterk te wensen over. Maar dankzij die Russische drones is men op dat gebied nu eindelijk ook wakker. Meer tanks, pantservoertuigen en artillerie, riep u? Zet eerst maar eens in op licht en mobiel luchtafweergeschut dat die bordpapieren drones van dichtbij en laag boven de grond kan onderscheppen. De Oekraïners doen het al jaren, dus daar kunnen we van leren.

De Russische drones boven Pools grondgebied en andere dreigingen komen Oekraïne en Europa ook op een andere manier goed uit. Ze kunnen worden gebruikt om Trump te overtuigen van Poetins kwade genius, want het getouwtrek tussen Europa en Oekraïne enerzijds en Rusland anderzijds om de gunst van de Amerikaanse president gaat onverminderd door. Al lijkt het wel zo dat Poetin de Amerikaanse president meer nodig lijkt te hebben dan andersom, Maar dat zal hij niet snel laten blijken.

Neem de dreiging vanuit Belarus. De grote oefening Zapad (West) 2025 vindt inderdaad regelmatig plaats en die van 2022 bracht maar liefst 200.000 Russen op de been in dat land. Die troepen namen *en masse* ook deel aan de invasie van

Oekraïne. Maar Zapad 2025 is nog minder dan een schaduw van de editie van 2022. Aanvankelijk werden deze zomer 13.000 deelnemende Russen aangekondigd, maar diverse bronnen melden dat het mogelijk uiteindelijk slechts zou gaan om niet meer dan de helft van dat aantal manschappen. Hoewel Poetin zelf beweert dat er in totaal 100.000 man bij betrokken zijn, meldt de Duitse journalist Julian Röpcke (*Bild*) een vrij nauwkeurig getal: 18.200 soldaten, waaronder 5.500 Russen.

Russisch leger zwaar gehavend

Bovendien lijkt het erop dat het gros van die troepen op veilige afstand van de grens met Oekraïne is gebleven, rond het trainingsgebied Borisov ten noordoosten van Minsk, dit uit angst voor eventuele Oekraïense drones en raketten. Berichten in de pers dat de Russen gevaarlijke manoeuvres vlak over de grens aan het houden waren, zijn dus ietwat overdreven. Temeer daar uit berichten in de Indiase pers (dat land doet net als andere derde landen mee met enkele tientallen manschappen) valt op te maken dat de oefeningen focussen op de strijd in compagniesverband en niet op het niveau van grote eenheden als divisies en legerkorpsen. Niet echt iets om je druk over te maken dus.

Want laten we wel stellen: het Russische leger anno herfst 2025 is dusdanig gesloopt en gehavend dat het niet meer in staat kan worden geacht een bedreiging te vormen voor enig NAVO-land aan de Oostflank van het bondgenootschap. Althans met landstrijdkrachten, want waar het land wel ongestraft mee kan dreigen én handelen is haar grote en blijkbaar onuitputtelijke arsenaal aan drones en raketten. Het blijft dus oppassen geblazen.

Intussen zijn er bovendien sterke aanwijzingen dat de Russische olie en gas-sector zwaar heeft te leiden onder Oekraïense drone- en raketaanvallen en dat raffinaderijen, opslagplaatsen en dergelijke in heel Rusland ten westen van de Oeral niet meer veilig zijn. Zelfs belangrijke exporthavens nabij St Petersburg als Primorsk en Oest-Loega zijn – inclusief aangemeerde olietankers – de afgelopen weken aangevallen door Oekraïense drones en raketten. De geplaagde faciliteiten zijn naar schatting goed voor een kwart tot een derde van de Russische energieproductie, maar er is nog niet met zekerheid vast te stellen hoe zwaar beschadigd de installaties zijn.

Persbureau Reuters meldde afgelopen dinsdag, zich baserend op drie verschillende bronnen, dat het Russische bedrijf Transneft – dat het monopolie heeft over

pijpleidingen in het land en 80 procent van de Russische olie transporteert – zijn gebruikers heeft gewaarschuwd dat het veel minder olie kan transporteren en opslaan dan voorheen. En dat gaat bijten. Niet alleen zullen de inkomsten van energie-exporten snel dalen, ook de eigen troepen en de eigen bevolking krijgen meer en meer last van een beperktere aanvoer van allerlei brandstoffen. Dat ziet er dus slecht uit voor Rusland, speciaal nu de olieprijs wereldwijd omlaag gaat dankzij een opvoering van de Saoedische productie.

Russen kunnen alleen nog bombarderen

Ook aan het front gaat het, zoals gezegd, de Russen niet voorspoedig. Alles wordt in de strijd geworpen in de *oblast* Donetsk. Maar de Oekraïners slaan daar ongenadig hard terug en zijn zelfs begonnen met het stap voor stap heroveren van diverse dorpjes. Intussen neemt door de verplaatsingen naar Donetsk de slagkracht van de Russen zienderogen af in andere delen van de frontlinie, terwijl de Oekraïense luchtmacht goed lijkt te kunnen profiteren van een eerdere campagne om de Russische luchtafweer op en om de Krim langzaam maar zeker uit te schakelen.

Rusland kan deze strijd niet meer winnen, hooguit nog wat langer volhouden en grote schade aanrichten in Oekraïne door raket- en droneaanvallen. Inderdaad, steeds massalere bombardementen: dat is het enige wapen dat de Russen nog met succes kunnen hanteren. En dat geldt dus, zoals gezegd, ook voor het uitdagen van de NAVO.

Hoewel het onduidelijk is hoe Rusland en haar economie er aan toe zijn, met de winter voor de deur, met tekorten aan brandstof en met het leger vrijwel uitgeput en zonder reserves, wordt de kans steeds groter dat we mogelijk in een cruciale fase van de oorlog beland raken. Poetins grote hoop is gericht op Trump.

De Amerikaanse president zelf zit intussen overigens allerm minst stil. Hij heeft recent nadrukkelijk de toenadering gezocht tot de president van Belarus, Lukashenko. Laatstgenoemde is overigens een meester van de dubbelzinnigheid als het gaat om loyaliteit en partnerschap. Hoewel zijn land nadrukkelijk zeer afhankelijk is geraakt van Poetin, geeft Lukashenko regelmatig gemengde signalen af. Hij heeft inmiddels een groot aantal politieke gevangenen vrijgelaten, onder andere in ruil voor verlichting van Amerikaanse sancties. Trump lijkt hiermee ver voor Europa uit te lopen, zeker nu de EU vorige week juist de grenzen met Belarus potdicht heeft gedaan.

Trump eist sancties van Europa tegen China

Maar dat is niet het enige waarmee Trump voorloopt op de Europeanen. Zo is hij best bereid om Rusland het vuur aan de schenen te leggen met zware sancties die het onmogelijk maken olie en gas te exporteren. Maar dan moet Europa zelf ook stoppen met het kopen van Russische olie en gas en bovendien sancties opleggen aan China. Trump heeft hiermee natuurlijk een punt, want het is onvoorstelbaar dat Europese landen nog steeds Russische energieproducten aanschaffen. De Amerikaanse president lijkt er echter van overtuigd dat alleen een keiharde boycot van Russische olie en gas Poetin zal vermurwen om water bij de wijn te doen.

Zoals gebruikelijk bij Trump, komt zijn hulp met een prijskaartje. Zijn eisen, met name de sancties richting China zijn echter vrij pittig, zo niet onhaalbaar. Dus hoe gaat Europa zich hier uit redden? We kunnen wellicht wachten op een uiterst creatieve en onnavolgbare Rutiaanse oplossing.

Maar één ding is zeker. Hoewel Poetin zoveel mogelijk zal proberen te redden en tijd te rekken, uiteindelijk zal hij toch moeten accepteren dat Oekraïne een zelfstandige staat blijft. Bevriezen van het conflict in plaats van een keihard slopende en langdurige oorlog is een *window of opportunity* die, mede dankzij Trump, voor Poetin nog altijd open staat.

Wynia's Week brengt broodnodige, onafhankelijke berichtgeving: drie keer per week, **156 keer per jaar**, met artikelen en columns, video's en podcasts. Onze donateurs maken dat mogelijk. [Doet u mee?](#) Hartelijk dank!